PELAGIUS
3. Viertel 12. Jh.
Seite 169v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36487
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

facti spe sei gustauerunt nichilominus bonũ dei uerbũ. Scribens
apls hebreis ibrlm cõmanentib; q credider in xpo. et mosaice legis
obseruationes tenebant affirmat impossibile ee eos q fide xpi p bap
tismũ semel illuminati si forte p peccatũ aliqd lapsi fuerant iu
daice legis obseruatione. l oblatione sacrificii mundare posse
atq; renouare. Vnde in consequentib; dicit. Inpossibile e enim sangui
nem taurorũ et hyrcor auferre delicta. Qd autem arcuci rursus fi
gentes sibimet filiũ dei. ostendit p baptismũ delinquentes ñ posse
saluari. n acta penitentia. xpm q pnob maledictũ factus crucifixus
e sicut ad galathas ait. filioli mei quos iterũ parturio. donec refor
met xpc in uobis. Virtutesq; seculi uenturi. et plapsi s renouari
rursus ad penitentiã. rursus crucifigentes sibimetipsis filiũ dei
et ostentui habentes. Terra enim sup se uenientem sup se bibens im
bre. et generans herbam oportunã illis a quib; colit accipit bene
dictionem a deo. pferens autem spinas et tribulos repbata e et maledicto
proxima. cui consumatio in combustionem. VIII Confidimus
autem de uobis dilectissimi meliora. et uicinora salutis. Tamen
si ita loquimur. ñ enim iniustus ds ut obliuiscat operis uri
et dilectionis quã ostendistis in nomine ipsi q ministrastis sis
et ministratis. Cupimus autem unuiquemq; urm eandem ostentare solli
citudinem ad expletionem spei usq; in finem. ut ñ segnes efficiamini
ueru imitatores eorũ qui fidem et patientiã hereditabunt pmis
sionis. Abrahe nãq; pmittens ds. quo neminem habuit p quem
iuraret maiorem. iurauit p semetipsũ dicens. n benedicens bene
dicã te. et multiplicans multiplicabo te. et. sic longanimiter
ferens adeptus e repmissionem. Homines enim p maiorem sui iurant
et oms controuersie eorum finis ad confirmationem e iuramentũ. In quo
abundantius uolens ds ostendere pollicitationes heredibus immo
bilitatem consilii sui. interposuit iusiurandũ. ut p duas res
inmobiles quib; inpossibile e mentiri dm. fortissimũ solatiũ
habeamus. ad tendentes ppositã spem. quã sicut anchorã habemus
animę tutam ac firmã. et intrantem usq; ad interiora uelami

Finis.